

President Thomas S. Monson

Prästadömets kraft

Må vi vara värdiga mottagare av den gudomliga kraften i prästadömet som vi bär. Må det välsigna oss och må vi använda det för att välsigna andra.

Jag bad och studerade länge för att få veta vad jag skulle säga idag. Jag vill inte förnärma någon. Jag ställde frågan: "Vilka prövningar möter vi? Vad arbetar jag med varje dag som gör att jag ibland gråter till långt in på nätterna?" Jag vill ta upp några av de prövningarna ikväll. En del har med de unga männen att göra. Andra har med medelålders män att göra. Och andra har att göra med dem som är lite över medelåldern. Ingen av oss har väl nått ålderdomen än?

Jag vill börja med att säga att det har varit gott att vara tillsammans denna kväll. Vi har fått höra underbara och aktuella budskap om Guds prästadöme. Liksom ni har jag känt mig upplyft och inspirerad.

Ikväll vill jag tala om angelägenheter som jag tänkt mycket på den senaste tiden och som jag känner mig manad att tala till er om. På ett eller annat sätt har de alla att göra med den personliga värdighet som krävs för att ta emot och utöva den heliga kraften i det prästadöme som vi bär.

Låt mig börja med att läsa i kapitel 121 i Läran och förbunden:

"Prästadömets rättigheter står i oskiljaktig förbindelse med himlens krafter, och ... himlens krafter [kan] inte ... kontrolleras eller användas

utom genom rättfärdighetens principer.

Att de kan förlänas oss är sant, men när vi försöker skyla våra synder eller tillfredsställa vårt högmod, vår fåfängliga ärelystnad, eller utöva kontroll eller herravälde eller tvång över människobarnens själar genom någon grad av orättfärdighet, se, då drar sig himlarna tillbaka, Herrens Ande sörjer, och när den dragit sig tillbaka, är det slut med den mannens prästadöme eller myndighet."¹

Bröder, detta är Herrens bestämda ord angående sin gudomliga myndighet. Vi får inte hysa några tvivel om den förpliktelse som detta lägger på var och en av oss som bär Guds prästadöme.

Vi har kommit till jorden i orostider. Massornas moraliska kompass har gradvis ändrats till att peka mot att "nästan vad som helst går an".

Jag har levt länge nog för att ha bevittnat mycket av samhällsnormernas metamorfos. Där kyrkans och samhällets normer en gång till större delen överensstämde finns det nu en klyfta mellan oss, och den växer sig djupare dag för dag.

Många filmer och teveprogram skildrar beteenden som helt och hållet strider mot Guds lagar. Utsätt er inte

för påverkan av de antydningar och den fullkomliga smörja som så ofta återfinns där. Texten i mycket av dagens musik faller under samma kategori. Svordomarna som är så vanliga runtomkring oss idag skulle aldrig ha tolererats för inte så länge sedan. Herrens namn missbrukas sorgligt nog gång på gång. Erinra er budet tillsammans med mig — ett av de tio — som Herren uppenbarade för Mose på berget Sinai: "Du skall inte missbruka HERRENS, din Guds, namn, ty HERREN skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn."² Jag är ledsen att vi utsätts för vanvördigt språk, och jag vädjar till er att inte använda det. Jag vädjar till er att inte säga eller göra någonting som ni inte kan vara stolta över.

Håll er helt och hållet borta från pornografi. Tillåt er inte att titta på sådant, någonsin. Det har visat sig vara ett beroende som är mer än svårt att övervinna. Sky alkohol och tobak och alla andra droger, det krävs alltför mycket för att övervinna också sådant missbruk.

Vad kan skydda er från synden och ondskan runtomkring er? Jag hävdar att ett starkt vittnesbörd om vår Frälsare och om hans evangelium kan föra er i säkerhet. Om ni inte har läst Mormons bok, läs den. Jag ska inte be er räcka upp handen. Om ni läser med en bön i hjärtat och med en uppriktig önskan att få veta sanningen så kommer den Helige Anden att bekräfta för er att den är sann. Om den är sann — och det *är* den — så var Joseph Smith en profet som såg Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. Kyrkan är sann. Om ni inte redan har ett vittnesbörd om allt detta så gör det som behövs för att få ett. Det är absolut nödvändigt att ni har ett eget vittnesbörd, för ni kommer inte särskilt långt på andras vittnesbörd. När ni en gång

har fått ett vittnesbörd måste det hållas aktivt och levande genom lydnad mot Guds bud och genom regelbundna böner och skriftstudier. Gå i kyrkan. Ni unga män: Delta i seminariet och institutet om de erbjuds i ert område.

Om det finns något som inte står rätt till i ditt liv så finns det en utväg. Sluta med det som är orätt. Tala med din biskop. Vad problemet än är kan det lösas genom uppriktig omvändelse. Du kan återigen bli ren. Herren sade om dem som omvänder sig: "Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita",³ "och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem".⁴

Mänsklighetens Frälsare beskrev sig själv som en som var i världen men inte av världen.⁵ Vi kan också vara i världen men inte av världen när vi förkastar falska idéer och falska läror och förblir trofasta mot det som Gud har befallt.

Jag har tänkt en hel del den senaste tiden på er unga män som har åldern inne för att gifta er men ännu inte har känt för att göra det. Jag ser älskliga unga damer som gärna vill gifta sig och fostra familjer men vars

möjligheter är begränsade eftersom så många unga män skjuter upp äktenskapet.

Det här är ingen ny situation. Mycket har sagts om detta av tidigare presidenter i kyrkan. Jag vill bara ge ett eller två exempel på deras råd.

President Harold B. Lee sade: "Vi gör inte vår plikt som prästadömsbärare om vi har passerat den ålder då människor vanligtvis gifter sig och undandrar oss ett äktenskap med en av dessa fina kvinnor."⁶

President Gordon B. Hinckley sade följande: "Mitt hjärta ömmar för ... våra ensamstående systrar, som längtar efter äktenskap men inte tycks kunna finna det ... Jag har mycket mindre medkänsla med de unga männen, som enligt vårt samhälles seder har förmånen att få ta initiativet i dessa frågor, men som i många fall inte gör detta."⁷

Jag inser att det finns många orsaker till varför du kan tveka inför att ta steget att gifta dig. Om du bekymrar dig för att kunna försörja hustru och barn ekonomiskt, kan jag försäkra dig att det inte är något skamligt med att ett par måste vända

på slantarna. Oftast är det under dessa prövande tider som ni växer samman genom att ni lär er att uppföra och fatta svåra beslut. Kanske är du rädd för att välja fel. I så fall säger jag att du behöver utöva tro. Hitta någon som du passar ihop med. Inse att ni inte kommer att kunna förutse varje utmaning som kan dyka upp, men var så säkra på att nästan allt kan klaras upp om ni är påhittiga och om ni är fast beslutna att få ert äktenskap att fungera.

Kanske njuter du lite för mycket av ungarlivet, åker på lyxiga semester, köper dyra bilar och leksaker, och bara njuter av ett bekymmerslöst liv med dina vänner i största allmänhet. Jag har mött grupper av er kringflackande tillsammans och jag medger att jag har undrat varför ni inte är ute med fina unga damer.

Bröder, det finns en punkt när det är dags att på allvar överväga äktenskap och söka efter en livskamrat som ni vill tillbringa evigheten med. Om ni väljer klokt och om ni beslutar er för framgång i ert äktenskap, så finns det ingenting i det här livet som kan bereda större lycka.

Bröder, när ni gifter er vill ni gifta er i Herrens hus. För er som bär prästadömet bör det inte finnas något annat alternativ. Var försiktiga så att ni inte förstör er rätt att gifta er där. Ni kan hålla er uppvaktning inom lämpliga gränser och ändå ha det mycket trevligt tillsammans.

Nu, bröder, skall jag ta upp något annat som jag känner mig manad att tala till er om. Under de tre år som gått sedan jag inröstades som kyrkans president tror jag att det sorgligaste och mest nedslående ansvaret jag har haft varje vecka är att handskas med annullering av beseglingar. De föregicks var och en av en glädjande vigsel i Herrens hus, där ett kärleksfullt par påbörjade ett nytt liv tillsammans och såg fram emot att tillbringa resten av evigheten med varandra. Sedan går månader och år, och av någon anledning dör kärleken. Det kan vara resultatet av ekonomiska problem, bristande kommunikation, okontrollerat humör, svärföräldrars inblandning, en härva av synder. Det finns otaliga anledningar. I de flesta fall behöver inte skilsmässa vara lösningen.

Den stora majoriteten av förfrågningar gällande annullering av besegling kommer från kvinnor som desperat har försökt få sitt äktenskap

att fungera men som till slut inte klarade av problemen.

Välj noggrant och med bönens hjälp ut en livsledsagare, och när ni är gifta så var orubbligt lojala mot varandra. Ett ovärderligt råd kommer från en liten inramad plakett som jag en gång såg hemma hos en farbror och faster. Det löd: "Välj din älskade, älska ditt val." Det finns mycket visdom i dessa få ord. Förpliktelse i äktenskapet är absolut nödvändigt.

Din hustru är din jämlike. I äktenskapet är ingen part överlägsen eller underlägsen den andre. Ni vandrar sida vid sida som en Guds son och dotter. Hon ska inte nedvärderas eller kränkas utan ska respekteras och älskas. President Gordon B. Hinckley har sagt: "Den man i denna kyrka som ... utövar orättfärdigt herravälde över [sin hustru], är ovärdig att bära prästadömet. Även om han kan ha blivit ordinerad drar sig himlarna tillbaka, Herrens Ande sörjer, och det är slut med den mannens prästadöme eller myndighet."⁸

President Howard W. Hunter sade följande om äktenskapet: "Ett lyckligt och framgångsrikt äktenskap handlar inte lika mycket om att gifta sig med rätt person som att *vara rätt person*." Jag gillar det. "Den medvetna

ansträngningen att till fullo göra sin del är det som bidrar mest till framgång."⁹

För många år sedan i församlingen som jag presiderade över som biskop, fanns ett par som ofta hade mycket allvarliga, mycket häftiga gräl. Jag talar om riktiga gräl. Båda två var säkra på sin sak. Ingen ville ge vika för den andre. När de inte grälade upprätthöll de vad jag skulle kalla ett obehagligt vapenstillestånd.

Omkring klockan två på morgonen fick jag ett telefonsamtal från paret. De ville tala med mig, och de ville göra det på en gång. Jag släpade mig upp ur sängen, klädde mig och åkte hem till dem. De satt på varsin sida av rummet och vägrade tala med varandra. Hustrun kommunicerade med sin man genom att tala med mig. Han svarade henne genom att tala med mig. Jag tänkte: "Hur i hela världen ska vi få det här paret att samsas?"

Jag bad om inspiration, och tanken kom till mig att ställa en fråga. Jag sade: "Hur länge sedan var det som ni var i templet och bevittnade en tempelbesegling?" De medgav att det var länge sedan. De var i övrigt värdiga personer som hade tempelrekommendation och som besökte templet för att utföra förrättningsarbete för andra.

Jag sade till dem: "Vill ni följa med mig till templet på onsdag morgon klockan åtta? Vi ska bevittna en beseglingsceremoni där."

Unisont frågade de: "Vems ceremoni?"

Jag svarade: "Jag vet inte. Vem det än är som gifter sig den morgonen."

På onsdagen vid den utsatta tiden träffades vi vid templet i Salt Lake City. Vi gick alla tre in i ett av de vackra beseglingsrummen, utan att känna någon i rummet utom äldste ElRay L. Christiansen som då var assistent till de tolvsvorum, ett ämbete som generalauktoriteter kunde ha på den tiden. Äldste Christiansen var uppsatt för att utföra en besegling av ett brudpar i det rummet den morgonen. Jag är säker på att bruden och hennes familj tänkte: "De måste vara vänner till brudgummen" och att brudgummens familj tänkte: "De måste vara vänner till bruden." Mitt par satt på en liten bänk med omkring en halvmeter mellan sig.

Äldste Christiansen började med att ge råd till paret som skulle gifta sig, och han gjorde det på ett förtjusande sätt. Han nämnde hur en man borde älska sin hustru, hur han borde behandla henne med respekt och artighet, och hedra henne som hemmets hjärta. Sedan talade han till bruden om hur hon borde hedra sin make som hemmets överhuvud och stödja honom på alla sätt.

Jag lade märke till att medan äldste Christiansen talade till brudparet så flyttade mitt par sig lite närmare varandra. Snart satt de helt intill varandra. Det gladdde mig att båda två hade flyttat sig närmare i ungefär samma takt. Vid slutet av ceremonin satt mitt par så nära varandra som om *de* var det nygifta paret. Båda log.

Vi lämnade templet den dagen utan att någon fick veta vilka vi var eller varför vi hade kommit, men mina vänner höll varandra i handen medan de gick ut genom huvudentrén. De hade lagt sina meningsskiljaktigheter åt sidan. Jag behövde inte säga ett ord. Ni förstår, de kom ihåg sin egen bröllopsdag och de förbund de hade ingått i Guds hus. De var fast beslutna att börja om igen och försöka ihärdigare den här gången.

Om någon av er har problem i ert äktenskap så ber jag er att göra allt ni kan för att reparera det som behövs, så att ni kan bli lika lyckliga som ni var när ert äktenskap påbörjades. Vi som vigs i Herrens hus gör så för tid och all evighet, och vi måste sedan göra det som krävs för att det ska bli så. Jag inser att det finns situationer när ett äktenskap inte går att rädda, men jag känner starkt att för det mesta både kan och bör det räddas. Låt inte ditt äktenskap komma till den punkten när det är i fara.

President Hinckley lärde att det kommer an på var och en av oss som bär Guds prästadöme att disciplinera oss själva så att vi höjer oss över världens sätt. Det är absolut nödvändigt att vi är hedervärda och anständiga män. Vårt uppträdande måste vara klanderfritt.

De ord vi använder, vårt sätt mot andra och vårt sätt att leva vårt liv påverkar hur vi utför våra

plikter, vi män och pojkar är som bär prästadömet.

Prästadömet är oskattbar. Den medför myndigheten att handla som Guds utsedda tjänare, att välsigna de sjuka, att välsigna våra familjer och att även välsigna andra. Dess myndighet når bortom dödens slöja, in i evigheten. Det finns inget som går upp mot den i hela världen. Slå vakt om den, värdesätt den och var den värdig.¹⁰

Mina kära bröder, må rättfärdighet vägleda varje steg på vår färd genom livet. Må vi idag och alltid vara värdiga mottagare av den gudomliga kraften i prästadömet som vi bär. Må det välsigna vårt liv, och må vi använda det till att välsigna andra som han gjorde som levde och dog för oss — Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Detta är min bön, i hans högtidliga och heliga namn. Amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 121:36–37.
2. 2 Mos 20:7.
3. Jes 1:18.
4. L&F 58:42.
5. Se Joh 17:14; L&F 49:5.
6. "President Harold B. Lee's General Priesthood Address", *Ensign*, jan. 1974, s. 100.
7. Gordon B. Hinckley, "Det Gud har sammanfogat", *Nordstjärnan*, juli 1991, s. 68.
8. Se Gordon B. Hinckley, "Personlig värdighet", *Liahona*, juli 2002, s. 60.
9. *The Teachings of Howard W. Hunter*, sammanst. av Clyde J. Williams (1997), s. 130.
10. Se Gordon B. Hinckley, *Liahona*, juli 2002, s. 58–61.